

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lutego 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 16 lutego 2026 r. na posiedzeniu bez udziału stron

w sprawie skazanego M. M.

wniosku obrońcy skazanego, adwokat M. 1. O., o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Pawła Kołodziejskiego od rozpoznania kasacji w sprawie II KK 257/25,

na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 i 4 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**wyłączyć sędziego Sądu Najwyższego Pawła Kołodziejskiego
od udziału w rozpoznaniu sprawy o sygnaturze akt II KK 257/25.**

UZASADNIENIE

W dniu 10 czerwca 2025 r. do Sądu Najwyższego wpłynęła kasacja obrońcy skazanego M. M. od wyroku Sądu odwoławczego i sprawa została zarejestrowana pod sygn. akt II KK 257/25. Pierwotnie do rozpoznania tej sprawy zostali wyznaczeni Sędziowie Sądu Najwyższego – Igor Zgoliński, Adam Roch i Stanisław Stankiewicz. Na wniosek obrońcy, Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 29 lipca 2025 r. wyłączył w/w sędziów od rozpoznania niniejszej sprawy. Zarządzeniem z dnia 1 sierpnia 2025 r. do rozpoznania przedmiotowej kasacji została wyznaczona SSN Anna Dziergawka, która także została wyłączona od rozpoznania sprawy postanowieniem z dnia 12 grudnia 2025 r.

W tej sytuacji, zarządzeniem z dnia 16 grudnia 2025 r. sprawę przydzielono do referatu sędziego SN Pawła Kołodziejskiego. W dniu 12 stycznia 2026 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek obrońcy skazanego, adwokat M. 1. O., o wyłączenie SSN Pawła Kołodziejskiego od rozpoznania niniejszej sprawy z uwagi na wątpliwości co do instytucjonalnej bezstronności sędziego, wynikające przede wszystkim z charakteru trybu uzyskania przez Pana Pawła Kołodziejskiego statusu sędziego Sądu Najwyższego. Na uzasadnienie wniosku obrońca powołała się na orzecznictwo Sądu Najwyższego oraz Europejskiego Trybunału Praw Człowieka.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego zasługiwał na uwzględnienie.

Należy zauważyć, że zgodnie z wyrokiem Europejskiego Trybunału Praw Człowieka z dnia 22 lipca 2021 r. w sprawie Reczkowicz przeciwko Polsce (skarga nr 43447/19), interpretującym standard „niezależnego i bezstronnego sądu ustanowionego ustawą”, udział w procesie powoływania sędziów Krajowej Rady Sądownictwa w składzie ukształtowanym na podstawie przepisów ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw, w efekcie czego organ ten nie był niezależny od władzy wykonawczej i ustawodawczej, powoduje, iż sąd z udziałem tak powołanego sędziego nie stanowi w konkretnej sprawie niezależnego i bezstronnego sądu ustanowionego ustawą w rozumieniu art. 6 ust. 1 EKPC.

Wadliwość tej procedury wykazana została w uchwale trzech połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r. (BSA I-4110-1/20) oraz w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., I KZP 2/22. Z tych orzeczeń wynika przede wszystkim, że sam fakt brania udziału w orzekaniu osoby powołanej na urząd sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w tym trybie prowadzi do nienależytej obsady sądu w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. (*por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 września 2021 r., I KZ 29/21, OSNK 2021, z. 10. Poz. 41; wyrok ETPC z dnia 8 listopada 2021 r., Dolińska-Ficek i Ozimek przeciwko Polsce, skargi nr 49868/19 i 57511/19; wyrok ETPC z dnia 3 lutego 2022 r., Advance Pharma Sp. z o.o. przeciwko Polsce,*

skarga nr 1469/20; wyrok pilotażowym ETPC z dnia 23 listopada 2023 r., Wałęsa przeciwko Polsce, skarga nr 50849/21).

Pan sędzia Paweł Kołodziejcki na urząd sędziego Sądu Najwyższego został powołany przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, postanowieniem z dnia 7 marca 2022 r. na podstawie rekomendacji Krajowej Rady Sądownictwa w składzie ukształtowanym we wskazanym powyżej trybie. Sąd Najwyższy badając wniosek o wyłączenie sędziego winien mieć na względzie także stanowisko Europejskiego Trybunału Praw Człowieka i uwzględniać fakt, że orzeczenie wydane przez skład sądu z udziałem osób powołanych na stanowisko sędziego w procedurze nominacyjnej prowadzonej przed Krajową Radą Sądownictwa wadliwie ukształtowanej na podstawie w/w ustawy, będzie obciążone wadą traktowaną przez ETPCz jako naruszenie art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka i Podstawowych Wolności, a na gruncie prawa polskiego, jako bezwzględna przyczyna odwoławcza w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Rozpoznanie przez sędziego Pawła Kołodziejckiego kasacji w przedmiotowej sprawie mogłoby wywołać u stron oraz w opinii publicznej przekonanie o braku instytucjonalnej bezstronności sądu. W interesie systemu wymiaru sprawiedliwości jest nie tylko troska o rzeczywistą bezstronność sędziego, ale także zapobieganie powstaniu negatywnego odbioru społecznego w tym przedmiocie.

Wreszcie trzeba też zauważyć, że stwierdzone uchybienie może rodzić odpowiedzialność odszkodowawczą Skarbu Państwa za naruszenie art. 6 EKPC, co tym bardziej uzasadnia uwzględnienie przedmiotowego wniosku obrońcy.

Z tych przyczyn orzeczono jak w sentencji postanowienia.

[J.J.]

[a.ł.]

